

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanjih, in sicer: vsakotek v petek, jutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s tako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . gld. 6.—
pol leta . . . . . 3.—
četrt leta 1.50
Posamične številke stanejo 6 Kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne odzivamo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejemlje stranko vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglaš in poslanice

se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglaš je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglaš v „Slov. knjižnici“ se računja po 20 kr. petih vrstah.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Zopet nekaj iz „dezele neverjetnosti“.

Zopet se je zgodilo nekaj, česar nismo pričakovali, na kar niti nismo. „Zavezca učiteljskih društev“ se je bila odločila, imeti letos svojo skupščino v Gorici. Politika oblast je dolgo časa ugibala, ali bi dovolila zborovanje „Zaveze“ v Gorici ali ne. Nohe-nega pravega povoda ni mogla dobiti, da bi utemeljila prepoved zborovanja, čas je tekel, in zato je končno v zadnjem hipu brez ute-meljlitve prepovedala skupščino. Prav jej je prišla okolnost, da na 10. sept. je bila baš obletnica nesrečne smrti-pokoje cesarice, češ, tako prevlada na sploh mnenje, da radi te obletnice ne bo skupščine. Tudi zadnja številka „Primorca“ v soboto je povedala, da zborovanja ne bo iz prej navedenega vzroka, ali italijanski listi so to hitro pobili, češ, to ni res, to ni bil tisti vzrok, vsled katerega je politika oblast prepovedala skupščino, temveč vzrok je iskati čisto drugje: politika oblast je zabranila zborovanje „Zaveze“, ker se je bala, da ne bi prišlo do — izgre-dov! — Toda to je le smela pretveza, h kateri se je zatekla naša ljubeznjiva politika gospoda na Travniku samo radi tega, da najde vzrok, prepovedati skupščino. Evo dokaz! Najboljša priča, da se ni bilo bati izgre-dov, da se ni-nje niti mislilo ni, je nam laški list „Corriere di Gorizia“. V četrtek 7. t. m., dan pred Malim Šmarnom, čitamo v tem listu: „10. in 11. t. m. bo imela zaveza društev slovenskih učiteljev iz Ljubljane v Gorici svojo XI. skupščino v prostorih slovenske šole.

Ker so učitelji več izobražen zivelj med ljudstvom, zato se sme upati, da obnašanje zborovalcev bo tako, da ne bo dalo povoda pri-tozbam meščanstvu, in to, ker naj ne pozabijo, da bodo gostje v mestu, katero ne pripada njihovi narod-nosti“. Tako je pisal „Corriere“, oni isti list, ki drugače udriha po Slovincih na vseh koncih in krajih svojih predalov, in to nam mora biti merilo za javno mnenje o skup-ščini na laški strani v Gorici. Politika oblast, ki je to čitala, se je mogla jasno prepričati, da med Lahi v Gorici se ne pripravlja ni-česa demonstrativnega proti slovenskim učiteljem, da pa se ni bati kakega povoda od

strani učiteljev, o tem je smela biti tudi pre-pričana politika oblast, saj celo po sodbi goriskega „Corriera“ so slovenski učitelji „več izobražen zivelj med ljudstvom“, in do spoznanja, da oni ne bodo kačili miru, je mogla priti, upoštevaje dejstvo, da skupščina „Zaveze“ je že bila v Gorici, in sicer pred petimi leti; takrat učitelji niso storili ničesa takega, kar bi bilo moglo razdražiti živce vi-soke politiske gospode ali kar bi bilo dalo povod kakim izgre-dom. Politika oblast je imela torej gotovost, da se ni bati gledé na skupščino nikakega vznemirjenja, kamoli se izgre-dov! In vendar prepoved!! Pa še kaka! Ne smejo zborovati, sploh v Gorico ne smejo priti, tistim pa, ki navzle temu pridejo, se ne smejo dati prenočišča, dokler niso z istimi preskrbljeni drugi v Gorico došli tuji. Potem takem bi morali slovenski učitelji in učiteljice ostati na ulici, menda za to, da bi jih zapazili med tem časom nahujskani in podkupljeni pouličnjaki, da bi jih izzivali, da bi prišlo do kakega spopada ter bi se potem moglo reči: Glejte jih „ščave“, kakšni so; v „laško“ Gorico so prišli, izzivat Lahe, — in potem bi pele obsodbe po znanem receptu!

Povej, dragi čitatelj, ali se ti ne usi-ljujejo nehoté take in jednake misli, ako stvar preudarjaš tako, kakor jo je treba preudarjati?!

Zaplenjeno.

To zadnje potrjuje zopet laški „Cor-riere“ od sobote, ki pravi, da politika oblast je prepovedala skupščino, ker se je bala iz-gredov kakor so bili v Celju, itd., da Slo-venci bi o tej priliki dali povod „ad una

svojo, je konj pod njim dvignil ušesi, pihaje razširil nosnici, povohal nezaupno in z divjim pogledom medvedovo dlako, a na to splašivši se, se je jel umikati nazaj in se je vspel takó, da bi se bil ubogi jezdec skoro prevrgel na tla. Ta, uvidevši da je v nevarnosti, je stienil noge in se oprjel kakor maček grive divjajočega konja. Njegova sreča je bila, da ni imel ostrog, in pa da je takoj pritekel Lupo, kateri je prijel konja za uzdo, klical ga po imenu, po-gladil po gobcu, potolkel rahlo po vratu in po hrbtu, ter takó napravil ga brž krotkega kakor jagnje.

Ko se je polegel smeh, ki ga je provzročil ta slučaj, je klicar zavpil na ves glas: „Sedaj poteče Arnaldo Vitale“.

Pesnik, ves oborožen, z gladkim lehkim oklepom, s srebrnimi ostrogami — znamenjem oprod — je stekel na-prej in se zagnal v ajda, ter zadel prav v središče ščita s tako močjo, da se je stroj stresel ves, a sulica se je zdrobila v koščke. Ta je bila tretja sulica raz-bitja tisti dan, a nobeden ni bil še zadel žeblja, t. j. železne osti, ki je štrlela prav v središču ščita; zato je bil ta udarec štet kot najboljši tistega dneva.

delle solite dimostrazioni in-scenate come dappertutto“, in dalje „l'autorità abbia capito che si andava incontro a scene come quelle di Cillie di altri luoghi“. Ste videli, kako hitro je spremenil „Cor-riere“ svojo barvo?! Zakaj? Ali ne mar baš radi prepovedi od strani naše slavne poli-tiske oblasti?! Kako hitro se je jelo spre-minjati javno mnenje na laški strani, in ne v prilog Slovincem! In kdo je temu kriv?

Da je bila prepoved neumestna, neo-pravičena, spričuje dejstvo, da namestništvo in ministerstvo sta razveljavili prepoved go-riske politiske oblasti ter dovolili skupščino. Da se pa vendar vzame del blamaže goriski vsemogočni gospodi na Travniku, sta bila prepovedana banket in koncert. Čemu? Na banketu bi se bilo govorilo o učiteljskem vprašanju, o podpirateljih, o nazdevnih in pravih sovražnikih učiteljstva, in na koncu bi se bilo napilo Njegovemu Velicanstvu; na koncertu bi bili učitelji in drugi zapeli par lepih slovenskih pesmi brez vsake hujskajoče primesi, in kje v sredi ali na koncu vsporeda bi bili zapeli tudi avstrijsko himno. Torej iz kakega vzroka je bila tista prepoved tako neobhodno potrebna?! Ali sta imela biti napitnica cesarju in pa avstrijska himna povod iz-gredom?!?

S kratka, vsa znana animoznost naše politiske gospode nasproti Slovincem se je pokazala o tej priliki v polni luči. Pod dvema prej označenima prevezama se je hotelo zabraniti nedolžno skupščino slovenskih učiteljev v Gorici samo za to, ker so Slovinci, naši politiski gospodje so bili iz sebe, da pridejo slovenski učitelji v Gorico, a smejali so se takrat, ko je bila začela fakinaža po goriskih ulicah letos pred pustom peti proti Slovincem pesem-izzivaiko, ter jih preganjali iz mesta! Takrat in še v mnogih drugih slučajih ni bilo take natančnosti, takega strahu!.....

Vsakdo umeje in splošno mnenje med Slovinci govori, da se jih je hotelo zopet pokazati take, kakršni niso, da se je za to porabila dokaj neugodna prilika, ali vendar dobro došla, da se je podtikalo Slovincem v Gorici in slovenskim učiteljem, kakor da

Klicar je zavpil: „V žebelj zadeto“, in zadonelo je od vseh strani glasno odobravanje.

Na to je začela kričati množica: „Sedaj je Tremacoldo na vrsti, naj steče Tremacoldo!“

„Tu sem, ne mislim zbežati“, je odgovoril šaljivec.

„Brž natakni sulico“, mu je rekel tedaj Lupo, ki je bil ondi pri njem ter mu služil kot pomočnik, kakor so pra-vili tedaj, — kot sekundant bi rekli mi dandanes — „brž obrni konja in zaleti se.“ Toda lokavi šaljivec, kateri ni čutil veselja, da bi kar tako dirjal v gotovo pogubo, si je bil že izmislil neko zvijačo, da bi zdrave ude odnesel. Zató, na-mesto da bi vtaknil sulico v usnjato nožnico, jo je spravil pod pazduho in se je zaletel proti ajdu, odskakovaje na sedlu in premetavaje se sedaj na to sedaj na uno stran, da ga je bilo veselje gledati. Ko je prijezdil do fanta, je zagnal sulico proti njemu in zadel plapolajoči spodnji del rudečega plašča, s katerim je bil ogrnjen. Udarec je bil slab, vendar je zaropotal, zganil se ter se zavrtel strašno vihté palico, ki je segala ravno čez sredo hrbta možu, sedečemu na konju. Vsi so pričakovali,

so vznemirljiv zivelj, — proti kateremu podtikanju moramo tukaj odločno protesto-vati! Poleg tega pa opozarjamo svoje državne poslance na okolnost, da na našem okrajnem glavarstvu je prememba v osehah še vedno potrebna.

Zaplenjenc.

Politično društvo „Sloga“.

Takoj drugo leto po moji izvolitvi v deželni zbor me je spravil g. A. Gabršček v odbor političnega društva „Sloga“. To je bilo lahko, dasi sem bil novinec, ker prvič na občni zbor ni prihajalo, kakor nekako očjih prijateljev g. dr. Gregorčiča in g. Gabrščka; v drugi vrsti pa, ker je bilo sploh težko do-biti kako osebo, ki bi vsaj z nekoliko zani-manjem vstopila v odbor političnega društva. Pričakoval sem seveda, vstopivši v odbor edinega našega političnega društva, pod vod-stvom take osebe, kakor je dr. Gregorčič, da dobim v njem polno življenja in delo-vanja, da se zrcali ves naš položaj v od-boru pol. društva „Sloga“, in da se od tod organizuje vse politično delo v deželi, odtod vlada glasilo društva „Soča“. No, prvo leto je bilo premirno. Zborovanje se je vsrilo dvakrat ali trikrat v letu v navadnem pro-storu pred straništem „Čitalnice“. Dohajalo je toliko gospodov, da so bile seje ravno sklepne. O razmotrivanju o političnem po-ložaju, o vplivu društva na politično življenje

da sklati ajd šaljivca na tla; ali ta, brž ko je sunil s sulico, jo je vrgel od sebe, in se je sklonil ves na konjski vrat, takó da mu je zdrknila zamorčeva pa-lica ravno nad glavo, a zadela je le ne-koliko njegovo kapo, katera je daleč tja odletela v veliko zabavo vsega navzo-čega plemenitega in revnega občinstva, katero se je okolo in okolo glasno zasmejala.

Brž ko se je toliko oddalil, da ga ajdova palica ni mogla več dosežati, je začel Tremacoldo počasi od strani vzdigovati glavo, in videti ga je bilo, kakó se je lokavo smejal. Na to se je lepó zravnal na sedlu, obrnil konja in je prišel pred zamorca, ki se je bil v tem pomiril in je držal palico kvišku. Ondi se je prav po glumčevo pačil, obračal oči, širil in zvijal usta ter stegoval jezik iz njih. Na to je začel kričati proti fantu: „Primaruha! si mi jo hotel pomeriti, ti pasji zamorec! pa se ti ni posrečilo! Ne boš ga Tremacolda, ne, ti neverni odpadnik!“

„Tremacoldo!“ mu je rekel tedaj jeden izmed razsodnikov kvintane, „ka-kor se glasi stava, si ti izgubil.“

(Dalje pride).

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

✱

Italijanski napisal Tommaso Grossi

(Dalje)

„Le pusti, bom že jaz...“ je odgo-voril Tremacoldo in tekel po bojišču.

„Počakaj, da ti denem ostroge,“ je kričal za njim Lupo.

„Opravim tudi brez njih,“ je odgo-voril šaljivec in jezdil naprej.

Klicar je šel okolo bojišča, trobeč in naznanjajoč stavo med Arnaldom Vitale in Tremacoldom ter njene po-goje. Ker je ljudstvo dobro poznalo Tremacolda, je z zanimanjem pričako-valo, kaj si domisli novega.

Razsojevalci so sprejeli Arnaldo-vega konja in Tremacoldovo zlato ve-rižico, za kateri reči je šla stava. Dva strežnika, oblečena v medvedovo kožo, oponašaje s hojo in kretanjem zverino, katero sta predstavljala, sta se pribli-žala tekmečema in dajala vsakemu nje-govo sulico. A ko je Tremacoldo prijemal

v deželi, o kaki organizaciji stanov, volilcev ali enakem, o tem ni bilo nikdar govora. Se manj je imela „Sloga“ nalogo, „vitiati“ se v zadeve deželnih ali državnih poslancev. Pol. društvo je smatralo vedno deželne in državne poslance kakor eno korporacijo za se, ki je odgovorna za svoje korake le svojim volilcem in nima s pol. društvom nobene dotike, nobene vezi, dasi je bila v odboru pol. društva od 10 poslancev polovica. Prvo leto sem pristeval na obnašanje odbora nekake posledici po vspehu deželnih poslancev v deželnem zboru. Ko je jeseni 1896. Alf. grofu Coroniniju padlo v glavo, da gremo pozdraviti vrh Predela ministerskega predsednika, seveda se o tem tudi ni govorilo in sklepalo. Edino, kar se je sklenilo v odboru političnega društva, je bilo to, da naj bi se prirejeli shodi. V tem smislu sta se v istini priredila dva shoda, eden v St. Andrežu, drugi pri Rebku. Pri prvem je nastopil poleg dr. A. Gregorčiča še A. Gabršček, pri drugem jaz. Dasi je bil izid teh shodov še dokaj poveljen in je posebno Vipavsko ljudstvo mene simpatično pozdravljalo, vendar dr. Gregorčič, vsaj po njegovem obnašanju sem slutil, ni bil ni z enim, ni z drugim zadovoljen, in shodi se niso izpeljavali po nikakem načrtu več, in se jih je sploh ogibalo. L. 1897. so bile volitve v državni zbor. Tudi pri teh je bilo pol. društvo jako malo udeleženo. Da bi se bilo že prej l. 1896. kaj za volitve pričetkov 1897. storilo, kaj pripravljalo, o tem ne more biti ni govora. Položaj v slovenskem veleposestvu je bil po mojem računu jako ugoden.

Ako bi „narodno vodstvo“ in politično društvo kolkaj ukrenilo takom 1896., se je pridobilo po vipavski dolini mnogo novih glasov. Ako se je le kolkaj poizvedovalo o volilcih iz veleposesti furlanske pokrajine, se je prišlo na sled, da premnogo volilcev ne obstoja več, ali ker manjka davčni znesek ali ker dotične tvrdke niso več bile. Izčistiti bi se bilo dalo precejšnje število. Ker sem bil prvo leto v pol. društvu in o vodstvu volitev niti nisem imel pojma, sem bil veliko preskromen, da bi svoje mnenje brez izkušnje komu narekoval. Tudi nisem mogel storiti, nego pričakovati in se pripravljati le teoretično, kolikor je bilo treba znanja zakonov. Prepričan sem se pri tem, da o kakem imeniku na naši strani ni bilo ni sledu, ni o naših volilcih ni o nasprotnih. Še le zadnji čas pred volitvami je bila nekoč na dnevnem redu določitev kandidatov za volitve v državni zbor. Vse enake stvari, kakor sem pozneje uvidel, je določilo „narodno vodstvo“ že veliko časa poprej, poklicavši semintje kakega tretjega ali četrtega zaupnika. Za državni zbor smo imeli takrat dva resna kandidata, dočim je bilo treba skrbeti za tri poslance, enega za veleposestvo, enega za kmečke občine in enega za splošno kurijo. Zmaga v kmečkih občinah in v V. kuriji ni bila vprašavna. Ves boj, vse misli so se osredotočile okoli volitev in kandidata za veleposestvo. Mogoč je bil za našo stranko v tej kuriji edino le Alf. grof Coronini, ne le, da je užival največje zaupanje in čestčenje našega ljudstva, imel je tudi pristavev aristokratskih družinah po celi deželi in sorodnih vezij, tako da bi se za njim ne zjedini le glasovi veleposestnikov naše narodnosti, ampak tudi plemiči avstrijskega mišljenja po celi deželi. Da je bil tedaj za kandidata v veleposestvu edino mogoč A. grof C., o tem ni nikdo dvomil.

Da je bilo treba postaviti dr. Gregorčiča kandidatom v V. kurijo, da bi se zmaga tim gotovejše pridobila, o tem ni bilo veliko pomisleka. Manjkal je tretji kandidat za kmečke občine. Še pred Božičem 1896. se je izrazil A. grof C. na več strani, da hoče biti izvoljen v veleposestvu, ali pa sploh ne prevzame ni kandidatura ni izvolitve. Da pri tem mnenju ostane, sem bil prepričan tudi jaz tem bolj, ker odbor pol. društva „Sloga“ ni imel nikakih posvetovanj, in se ni o ničemer ugibalo. Po obnašanju grofa sem sodil, da se je isti za mojo osebo odločil kot kandidata kmetijskih občin, in da tudi dr. Gregorčič temu ni nasproten. Govoril nisem o tej stvari nikomur izven A. Gabrščeku, ki mi je očitno izjavil, da moram vsekakor sprejeti to kandidaturu, da nimajo drugega, in da je izvolitev osigurana. Na shodu v Ajdovščini početkom meseca januarja l. 1897., ki je bil prirejen deloma kot priprava državnoborskih volitev, deloma, da se Ajdovci pridobijo za prispevek k osnovni „Avnični Vipavske železnice“, sem s poganjal z

vso vmeno za naša dva državna poslance. Stori sem to res poln zaupanja v njih moči in v njih rodoljublje. Dasi o programu ni enega gospoda ni drugega nisem premisljal, sem slavil A. grofa C. in dr. A. Gr. kot vzvoditelja, kojima se imamo brezpogojno podvreči. Na shodu je govoril tudi prof. Berbut. Tudi on je pripravljaval poslušalce za volitve; konec svojega govora pa je sklenil z besedami: „Narodni disciplini se moramo podvreči vsi, tako da, če bi bil kdo uradnik in še tako hrepenel po časti državnega poslanstva, bi se moral odpovedati kandidaturi, kakor hitro bi to zahtevalo „narodno vodstvo“, in ako bi imel kdo take družinske razmere, da bi se še tako težko ločil iz njih, da bi bila še tako velika žrtev za njega, bi moral se zatajiti in ukloniti se volji „narodnega vodstva“.

(Konec pride.)

Dr. Henrik Tuma,
deželni poslanec in odbornik.

Domate in razne novice.

Zopet zaplemba. — V uvodnem članku v jutranjem izdanju je nam zaplenilo državno pravdnistvo 36 vrst, kjer je bilo govora o naši politični gospodi in kjer smo pozivali naše državne poslance, naj store korake, da se izvrši prememba v osebah na našem okr. glavarstvu.

Osebnostne vesti. — Višje deželno sodišče v Trstu je imenovalo podčastnika v c. in kr. vojni mornarici Ivana Filipija kancelistom na okr. sodišču v Pazinu.

Duhovne vesti. — Kaplanom sta imenovana novomašnika č. gg. Vuga Ciril za Kobarid in Zakrajšek Primus za Miren.

Smrtna kosa. — V torek po noči je umrl v Gorici notar Ant. dr. de Nordis v starosti 61 let. V Gorici je bil za notarja od 1. junija 1870., potem ko je nekoliko časa kot tak bival v Korminu. Pokojni Nordis je dobro znan Slovincem, saj je imel z njimi v dolgoletni svoji praksi največ opravila. Bil je zmerem Italijan. Zapustil je veliko premoženje.

Umrla je v Tolminu sprostov. gospa Marija vdova Pagon ranjkega g. kancelista Josipa Pagona. Pogreb je bil 12. t. m. Mnogobrojni spreved je dokazal, kako znajo v Tolminu ceniti blago srce pokojnice.

Umrla je danes dopoldne v Gorici ulica Codelli št. 4. gospica Minka Subić, hčer c. kr. davkarja g. Subića. Naše sožalje!

Pripravljeni odbor učiteljskega društva goriske okolice se lepo zahvaljuje p. n. gg. pevcem in pevkam goriske čitalnice za trud, ki so ga imeli s pripravljanjem za koncert, kateri bi se bil vršil o priliki zborovanja učiteljske zaveze.

(Koncert se bo vršil, kakor čujemo, dne 1. okt. t. l. tako, da trud ne bo zaman. Opazka ured.)

Dopolnilne volitve v komisijo za glavni obrtniški davek zadržnikov tretjega in četrtega razreda so bile 10. in 11. Izvoljeni so Rug. Kürner pravim članom in namestnikom Ed. Savorgnan; za tretji razred; za četrti pa Jos. Ferrini pravim članom, namestnikom Jos. Battig.

Iz seje delegacij „Zaveze“. — Iz poročila tajnikovega je bilo posneti, da je v „Zavezi“ 35 učiteljskih društev, 1766 pravih, 92 podpornih in 47 častnih članov, skupaj 1905 članov. Učiteljska društva, združena v „Zavezi“, so imela 121 zborovanj in 242 predavanj. Iz poročila blagajnikova se razvidi, da je imela „Zaveza“ lanske leto 215 gl. 55 kr. dohodkov in 268 gl. 61 kr. stroškov, „Popotnik“ 2235 gl. 09 kr. dohodkov in 1901 gl. 23 kr. stroškov. Seje delegacij so se udeležili 104 delegati in delegatije. Tudi v tej seji se je govorilo o splošnem gibanju učiteljstva v celi državi ter se je poudarjalo žalostne razmere, v katerih živi učiteljstvo v primorskih pokrajinah.

Govorilo se je dalje o prevzetju „Učiteljskega Tovarisa“ v last „Zaveze“. Delegacija je odobrila stavljen predloge, pod katerim odda s Ljubljani svoje glasilo „Zavezi“, kakor tudi predloge o prenosu obeh glasil „Učit. Tov.“ in „Popotnika“.

Uzorna točnost. — „Slov. Ner.“ je bil poslat na skupščino „Zaveze“ posebnega poročevalca, ki je oddal v Gorici svoja poročila na pošto, katera pa s došla v Ljubljano vsa preporno. O tem čitamo v „Slov. Narodu“.

„Naš poročevalec“ je poročilo o zborovanju delegacije oddal v Gorici v nedeljo zvečer ob pol 7. uri. Vrgel ga je v skrinjico, na kateri je bilo zapisano, da se pobirajo pisma pet minut pred odhodom vlaka, a pismo je prišlo v ponedeljek popoldne v Ljubljano! Še lepša se je zgodila na brzojavnem uradu. Oddal je v pon. popoldne ob 2. uri poročilo o glavnem zborovanju „Zaveze“. Slovenskega jezika nezmožni uradnik mu je objubil, da takoj odpelje brzojavko kakor preneha „vihar“. Pet minut pred poltretje uro je prenehal dež — viharja itak ni bilo — in se je zjasnilo. Od tedaj ni več

deževalo in ni več zagrmelo. Brzojavni urad bi bil torej lahko odposlal brzojavko tako, da bi bila prišla pravočasno v Ljubljano, a tega vendar ni storil; dejanskega zadržka ni bilo prav nobenega. Brzojavka pa je prišla v Ljubljano šele ob 5. uri 55 minut, in dostavljena je bila uredništvu ob času, ko je bil naš list že izdan. Ne dvomimo, da je brzojavni urad goriski posnemal gorisko policijo. Toda mi nismo voljni prenašati takih stvari. Brzojavka bi bila lahko pravočasno prišla, ko bi bil brzojavni uradnik storil svojo dolžnost in jo odposlal, ko je ponehal tisti nedolžni „vihar“. Opozarjamo pošto in brzojavno ravnanje na ta slučaj in prosimo, naj poskrbi, da nastanejo pri goriskem brzojavnem uradu drugačne razmere“.

Ustrezljivost in točnost našega poštnega urada je s tem dosti jasno označena.

Priznanje ali kaj? — V zadnji „Gorici“ čitamo: „Je li čudno, če sta ta dva (Gabršček in dr. Tuma) včasih kaj več storila nego drugi narodni možje“, namreč — „narodni (!) profesorji, zdravniki itd. se niso mogli tako stanovitno in tako pozorno spuščati v marsikatero delo“. O to dobro vemo, da se niso mogli! In ker je delal Gabršček in dr. Tuma, ko drugi niso mogli, sta storila „včasih“ tudi kaj več kot drugi! Toda tega nista nikdar obešala na veliki zvonec, ne; celo oddajala sta vspehe svojega dela ter jih pripisovala dr. Gregorčiču, tako, da marsikdo misli, da je to in to storil dr. Gregorčič, čeprav ni res. Ker pa se jima na nekaterih mestih kar naravnost odreka vse vspehe na narodnem polju, sta stvarno povedala, kako stojé te in one reči. To pa ni baharija farizeja proti cestinarju nego samoočrta!

Gori navedeno priznanje o delovanju dr. Tume in Gabrščka pa je gospodi v „Gorici“ uslo, menda pa „neljubi pomoti!“

Vedno očitanje. — V vsaki številki „Gorice“ se očita dr. Tumi onih 1200 gl., katere dobiva kot deželni odbornik, kakor da bi kot tak nič ne delal ter bi jih ne zaslužil. No, ko bi sedel v deželnem odboru drug mož, ki že od nekaj hrepeni po tem, bi mu se ne očitalo le svote nikdar, čeprav bi je ne zaslužil, o čemur smo popotoma prepričani.

In kdo pa se je kedaj očital dr. Gregorčiču in grofu Coroniniju desetake, katere dobivata „na dan, kadar zboruje državni zbor? Niti najmanj se ni vprašalo, ali jih zaslužita ali ne, nikdar se ni zahtevalo, naj vračata nezasluzeni del narodu, pač pa se je zgodilo od strani dr. Gregorčiča in sodrugov nasproti dr. Tumi, da se je zahtevalo nazaj denar za tisti čas, ko je bil na dopustu, in današnji dan mu Gregorčičeva „Gorica“ očita v vsaki številki svoto, katero dobiva kot deželni odbornik. Če je to lepo in če dela čast dr. Gregorčiču in njegovim somisljenikom, presodi čitatelj sam!

To vedno očitanje je bilo treba zabeležiti, ker je menda del „programa narodnega vodstva“!

Diurnisti pri sodnih. — „Wiener Zeit.“ prijavlja naredbo pravosodnega ministerstva, s katero določa, da imajo dobivati sodni diurnisti v slučaju bolezni polno plačo skozi 3 mesece. Naredba je veljavna od 1. t. m. dalje.

Gabršček je kriv vsega našega zla! — Zadnja „Gorica“ pravi: „Mesto da bi svoje moči tam nastavljal, kjer bi nam kaj koristil, gojil je v nas narodni fanatizem, ki je marsikoga brez potrebe pripeljal v zapor“.....

Kdor govori o narodnem fanatizmu med goriskimi Slovenci, tisti govori neresnico, kakor govore taisto neresnico laški listi, ki trobijo v svet o narodnem fanatizmu med nami. Kdo bi si bil mislil, da glasilo dr. Gregorčiča bo pisalo o „narodnem fanatizmu“ med goriskimi Slovenci, katerega doslej izmed nas nikdo ni niti opazil, kateri pa so nam podtikali laški listi „Corriere“, „Sentinella“, „Piccolo“ itd.!!

In tem je priskotila na pomoč „Gorica“, glasilo našega „narodnega vodstva“, ker govori o fanatizmu med nami, kateri nam nadevajo le Italijani v svoji zlobi!! — Pa tudi marsikdo je bil v zaporu radi — Gabrščka! Ste slišali Vi, St. Andrežiči, Vrtojbenci, St. Peterci, Batujci itd. Vsi tisti, ki so bili kaznovani vsled znanih dogodkov, se jim je to dogodilo vsled „narodnega fanatizma“, kateri jim je vcepil Gabršček!

Kaj naj porečemo k temu?! Ali naj rečemo še, da ni res, ko vendar vsak Gorčan vé, kaka je istina v tem pogledu!

In s tem Gabrščkom, s to „nesrečo“ je deloval **vkupno** skozi 10 let dr. Gregorčič, prav isti, v katerega glasilu se sedaj tako piše o tej „nesreči“.

G. doktor! Ali ne vidite, kako so nerodni Vaši prijatelji, ali ne vidite, kako Vas bijejo po zobeh ter Vam očitajo, da pod Vašim „vodstvom“ se je gojil „narodni fanatizem, ki je vodil naše ljudi v zapore?!“ Kako le ste mogli s tem Gabrščkom, s to „nesrečo“, **vkupno** delovati skozi 10 let!?! Kako je že rekel nekdo?

„Bog me obvaruj prijateljev, sovražnikov se že sam ubranim“.

Občinski napisi v Devinu. — „Piccolo“ govori o velikanski provokaciji, katera se je dogodila baje „laskemu“ Devinu s tem, da je županstvo odstranilo dvojezične napise ter dalo napraviti samo slovenske. No, to bi ne bilo nič hudega, temveč povsem prav, če

slovenska občina, v kateri je le peščica Italijanov po sili, ima samo slovenske napise. Laštine med Slovenci pač ni potreba, pa naj se „Piccolo“ se tako sklicuje na Danteja in pa na „terre italiane“! Tudi Logina sola ne bo pomagala v tem pogledu.

Oskrba blaznih. — V poročilu deželnega odbora deželnemu zboru za lansko leto čitamo, da nobena naloga, kar jih je prevzela dežela, jej ne dela toliko skrbi nego oskrba blaznih, ker ni deželne blaznice in ker se slučajni blazni bolnikov množé tako, da ni mogoče obdržati vseh v domačih bolnišnicah.

Lansko leto je bilo v bonišnici milošrčnih bratov 93 blaznih, v mestni ženski bolnišnici 101, v norišnici v Sottoselvi pri Palmi 27 ter v Sv. Danijelu 6, in še drugodi 13. Torej jih morajo pošiljati v Italijo v druge kraje, ker doma ni dovolj prostora. Da se temu nedostatku opomore, je storil deželni odbor razne potrebne korake za ustanovitve deželne blaznice v samosvojem posloju. Mislijo se je na nakup palače pl. Degrazia v Renčah, ki pa ni sposobna v to svrhu, potem si je zdravstvena komisija ogledala poslopje semenišca „Andreanum“ v ulici Veturini ter se izrekla, da je začasno sposobna za blazne. In morda se to poslopje nakupi ali najame. — To razpostavljanje umobolnih po raznih bolnišnicah tu in drugodi povzroča mnogo neprilik, pa tudi stroškov, katerih bi drugače ne bilo, ako bi imeli deželni zavod za blazne.

Kakor je razvideti iz vsega poročila, se, žal, blazni množe tako, da se ne vé, kam z njimi. Potem pa je še križ z vsprejemom, ker navadno se je godilo, da v bolnišnico niso sprejeli blaznega, dokler ni tega odobril dež. odbor. Vsed tega so nastajali v slučajih mučni prizori, in končno je odredil dež. odbor tako, da sprejemajo takoj vsakega, pa nemudoma obveste o tem dež. odbor. Potreba po takem zavodu postaja aktna, in da se spravi v varnost blazne ter se varuje deželo stroškov z vzdrževanjem takih bolnikov v drugih zavodih, in celo v drugi državi, ne kaže pač drugega kot koj ko mogoče ustanoviti tak zavod na domačih tleh.

Spomenik cesarice v Pierisu. — V nedeljo odkrijejo v Pierisu v Furlaniji spomenik naše nesrečne pokojne cesarice Elizabete. Odkrije bo slavno. Po goriskih ulicah so nabiti lepaki z vsporedom, po katerem se bo vršila slavnost.

Opozarjamo se enkrat na tombolo „delav. dr.“, ki bo v nedeljo v Podgori.

Papirnaté goldinarje z letnico 1888 je mogoče zamenjati le še do 31. decembra letos. Po preteku tega roka se tak denar ne bo več sprejemal ali zamenjal.

Neoddane poštné pošiljave. — Pošto in brzojavno ravnanje je objavilo dne 4. t. m. dolgo vrsto poštnih pošiljav, katerih naslovljencem ni mogoče oddati radi pomankljivosti v označenju naslovov. Med temi je več pisem in drugih poštnih pošiljav iz Gorice, Bolca in Solkana.

Varujte se psov! — 50 letno Marijo Bregant iz Ločnika je ugriznil te dni potepajoč se pes v noge ter jej prizadel hude rane, da so jo morali prenesti v bolnišnico v Gorici.

Stanovanja za dijake. — V našem upravnistvu se je oglašilo več družin, ki sprejemajo dijake in kandidatije na stanovanja. Kdor želi, naj se oglasi pri nas, kjer se mu radovoljno pokaže, kje se nahajajo dotična stanovanja.

Listneca. — Opozoritelju. Rabim ustmenega pojasnenja ne o stvari, katera mi je umljiva in že poznana, ampak o načinu postopanja in organizaciji. Spadalo bi to v okvir trgovskega obrtnega pospeševalnega društva. Srčno hvalo! Dr. H. T.

Društvene vesti.

„Bralno društvo“ v Vel. Žabljah sklicuje letni občni zbor na nedeljo dne 17. septembra t. l. 1. Nagovor predsednikov. — 2. Poročilo tajnikovo. — 3. Poročilo blagajnikovo. — Volitev odbora. — 5. Posebni predlogi. — Predsedništvo „Bralnega društva“ v Vel. Žabljah, dne 12. sept. 1899. Predsednik Andrej Paljk.

Pevsko društvo v Šturji bode obhajalo 1. oktobra t. l. 10. letnico svojega obustanka. Ob tej priliki napravi s svojim tamburaskim zborom veliko veselico z jako zanimivim in obširnimi programom, kateri se pravočasno naznani. Toliko za sedaj na znanje sosednim društvom in prijateljem glasbe. Omenjena veselica se je imela vršiti že 17. t. m. Ker pa napravijo kakor se je čulo Sokolsko veselico ta dan v Vipavi, je zgoraj omenjeno društvo svojo preložilo na naznačeni dan.

Slovenska čitalnica v Prvačini priredi veliko slavnostno veselico dne 24. septembra t. l. povodom dvajsetletnice svojega obustanka. Vsporedni slavnosti: Ob 3. uri sprejmejo društvi „Čitalnica“ in „Sokol“ z godbo in pozdravi slavni tamburaski in pevski zbor iz Šturji. Veteransko-sokolska godba sprejema društva in korporacije istih. Ob 5. uri veselica, pri kateri sodeluje slavni tamb. in pevski zbor iz Šturji-Ajdovščina. Po veselici ena ura počitka, potem ples, pri katerem svira vojaški orkester. Veselica prične točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina k veselici 20 kr. Sedeži: l. 30 kr.,

Prodajalna

z manufakturnim in specerijskim blagom
ter z zalogo smodnika,
se odda v najem pod ugodnimi pogoji
tako, ali v decembru
radi preselitve na novo kupljeno posestvo.
Več pove: **V. Arko, Vipava.**

P. Drašček

trgovec z jedilnim blagom
v Stolni ulici št. 2. v Gorici
priporoča se p. n. slovenskemu občinstvu v
64 Gorici in v Lezele.
Prodaja kavino primeso iz tovarne
ARNOLD & GUTMANN z Dunaja.
Zaloga žveplenk družbe sv. Cirila in
Metoda.

Kuštrin Anton

trgovec

z jedilnim blagom
Gospodarska ulica št. 23.

Priporoča svoje zalogo jestvin in
kolonijalij po jako nizkih cenah.
Ima zalogo vsakovrstnega olja, na-
vadnega in najfineje vrste „Luka“.
Razpošilja naročeno blago tudi na
deželo po pošti od 5 klg. naprej.
Obljublja točno in hitro postrežbo.

Razglednice

krasno dovršene od 20—25 gl. 1000.

Naročila sprejema **Anton Jerkič, fo-
tograf v Gorici.** Na željo pride fotogra-
firat sam in sicer brezplačno. Nobeden kraj
naj bi ne zamudil te ugodne prilike, v tem
ko se ilustruje celi svet na razglednicah.

Domača slovenska gostilna

Fran Valetič

v Trstu v ulici Solitaria št. 12

toči dobro, črno in belo
vipavsko, istrsko in okoličansko vino.
Daja se tudi vino na debelo krčmar-
jem in družinam po znižani ceni. — Ku-
hinja je preskrbljena z vsem potrebnim.
Postrežba točna. Cena primerna,
Za mnogobrojni obisk se priporoča
udani
Fran Valetič, krčmar.

Dobro vpeljeni zavarovalni in tovarniški zastop za stroje

za Kranjsko in Primorsko sprejme takoj z
najugodnejšimi pogoji

enega ali dva potov. agenta
z najvišjo provizijo.

Prednost imajo oni, kateri so že delovali v
kaki zavarovalnici. Zahteva se zmožnost slo-
venskega in nemškega jezika v pisavi in be-
sedih. Najmanjši zaslužek je 50 gl. mesečno.
Naslov pove naše upravnishvo.

Karol Draščik

pekovski mojster in sladničar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za
mnogobrojna naročila ter obljublja solidno
postrežbo po jako zmernih cenah.

Naznanilo vzgojevalcem sviloprejk!

Podpisani si usoja naznanjati gg. vzgojevalcem
sviloprejk, da je prevzel zastopstvo za našo deželo
slovenkega in znanega poskuševališča in svilod-
nega zavoda gosp. dr. J. Pasqualisa v Vittorio,
večkrat odlikovanega na domačih svilodnih razstavah.

Cena semenu je sledeča:
Prva mešanica pol-rumena Extra, ena unča
ima 30 gramov ter stane gl. 6-50.

Mešanica pol-rumena, obstoječa iz izbrane
domače rumenoprejk spojene z rumeno, kineške
vrste. Gosenice so črne, kokoni (galeta) ružičaste-
rumene barve in sferične podobe. To seme se sponeslo
z dobrim uspehom tudi v onih krajih, kjer druge vrste
napada bolezen.

Seme pol-rumeno se svetuje vsakomur, ki želi
doseči dober dobiček, bodisi za vzgojevalca ali pre-
dilatirja.

Seme prezimuje v hribih do časa razpošiljave,
katera se vrši prve dni meseca aprila. Naročila spre-
jema podpisani v Gorici na trgu sv. Antona
št. 6, g. Janez Cotič v Dornbergu št. 190 in
g. Tomaž Martinac v Biljah, kjer so na ogled
tudi vzorci. S pošilovanjem

Josip Cej,

v Gorici, trg sv. Antona št. 6.

OGLAS.

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po
17-letnem praktičnem svojem delovanju v prvih go-
rskih izdelovalnicah utež otvoril

v **Semeniški ulici št. 8**

astno zalogo z izdelovalnicah tehtate razno-
vrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem
vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar naj-
hitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem
delu more dati slavno županstvo v St. Andrežu, kjer
sem izdelal občinsko tehtnico.

Prevzemam v mehanično popravilo vsakovrstne
uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.

Imam glavno zalogo koles prvih ameri-
kanskih sistemov, katera so pripoznana naj-
boljše. — Vedno pripravljen na izvršitev se belež

udani

KAROL KOMEL,

20-6 v Semeniški ulici številka 8

Garancija 5 let.

M. ŠULIGOJ,

urar v Kanalu.

Velika zaloga šivalnih strojev najnovejših
sistemov, kakor Ringschiffchen in Rundschi-
ffen „Afrana“ s tihim tokom. Slednja je gled-
e praktičnosti in hitrosti nedosegljiva (2000-2000
šivov v minuti), šiva naprej in nazaj. Sme se
jo po vsej pravici krono vseh strojev imenovati.
— Stroji za šivilje od 30 gl., za krojače od
38 gl. naprej s stojalom vred.
Ob enem se priporoča za točno popravilo
vsakovrstnih ur in strojev po zmerni ceni.

Garancija 5 let.

!! Nezaslišano !!

191 predmetov za samo gl. 2.

- 1 krasna pozlačena ura, jamčena tri leta.
  - 1 pozlačena verižica.
  - 1 krasen etui za smodke.
  - 1 fino toaletno obrobjeno zrcalo s pokrivalom.
  - 1 notes vezan v angleško platno.
  - 1 oprava zaplestnih gumbov iz double-zlata I. vrste.
  - 1 oprava laprsnih gumbov iz double-zlata I. vrste.
  - 1 par uhanoz iz double-zlata I. vrste z vdelanimi
bisleri.
  - 1 zelo koristna pisalna oprava.
  - 1 toaletno milo prijetne vonjave.
  - 72 najboljših jeklenih peres.
  - 25 finih pismenih zavitkov.
  - 25 pol finega pismenega papirja in
  - 50 koristnih predmetov za gospodinjje.
- Imenovanih 191 krasnih predmetov razpošilja za samo
2 gold. (ura sama stane toliko) švicarska izvozna hiša

H. SCHEUER, Krakovo

Josefsgasse št. 46.

Kar ne ugaja se sprejema nazaj v teku 8 dni.
Ilustrovani ceniki zastoj in franko.

SAUNIG & DEKLEVA

V Gorici — Nunska ulica 14-16 — V Gorici

Prodajalnica

in

edina mehanična

popravljalnica

šivalnih strojev

Brez konkurence! V zalogi se na-
haja nad 100 šivalnih strojev n. pr. za čev-
ljarje, krojače in šivilje. Vsi stroji za šivilje
se vdobé od gl. 32 naprej.

V zalogi imata tudi **dvokolesa, puške**
in **čamokrese.**

Tiskarna ustanovljena leta 1893., je oskrbljena z najmodernejšimi črkami.

„Salonska knjižnica“

„Slovanska knjižnica.“ „Knjižnica za mladino.“

„Primorec.“ „SOČA.“ „Kažipot.“

Goriška Tiskarna

A. GABRŠČEK,

zaloga vsakovrstnih izgotovljenih tiskovin za županstva, cerkvene, šolske in druge urade
v Gosposki ulici št. 9. v Gorici,

sprejema naročila za tisek vsakovrstnih tiskovin,
kakor:

vabila k veselicam in plesom, račune, zavitke in listov-
ni papir z natisnjeno tvrdko za trgovce in zasebnike,
raznovrstne vizitnice s primernimi zavitki in elegant-
nimi škatlicami.

Tiskovine po vzorcu za zasebnike, urade, društva itd.
izvršuje točno in natančno po zmerni ceni.

Sledeče tiskovine ima tiskarna izgotovljene v zalogi:

Za županstva: Spisek za volilce, glasovni imenik, kontrolni razkaz
(za volitve), opravilni zapisnik, blagajnični dnevnik (z glavo), sklep
računa, proračun, domovnica, ubožni list, plačilni nalog, vročilni
list, razna povabila (k volitvi, k rovačenju, v občinski urad), vabilo
starešinam k seji (z dnevnim redom in brez njega), pobotnice,
zapis za mrličem, izkaze o premembah stanovanjskega (za vojake), po-
štni dnevnik, kazenski zapisnik, prošnje za oprostitev vojaščine itd.

Za cerkvene urade: Liber bapt., Liber def., Liber matr., Status anim.,
Testim. mortis, Testim. matr., Fides mortis et sepult., Fides matr.,
Nota pro den. factis (in facendis), Fides Nativit. et Bapt., Testim.
status liberi, krstni list, mrtvaški list, pobotnica za obligacije in za
plače, izkazi umrlih, račun (z raznimi prilogi) itd.

**Za šole so v zalogi vse tiskovine v slovenskem, hrv. in ital.
jeziku,** kakor razrednice, tedniki, oprav. zapisnik itd.

Za sodne urade: opr. zapisnik, zapisnike, vročilne liste, vabila, pla-
čilne naloge, malotne tožbe, pooblastila, izvršilne prošnje itd. itd.

**Vsako naročilo, bodisi tiskovno ali iz zaloge se tagotovi v teku
24 ur.**

Veliki prazni sodovi iz Srbije

iz hrastovega lesa z železnimi
obročji, od 2, 7, 20, 30 do 70
hektolitrov, 6-7 cm debelosti
v glavi, popolnoma zdravi, so
na prodaj, kakor tudi kadi
različnih velikosti. — Natanč-
neje se izve pri g. L. Sternu
na Franc Jožefovi cesti št. 9.

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetinjo
Na lvoški razstavi s prvo ceno — srebrno svetinjo

Tovarna uzornih televadnih priprav JOS. VINDYŠ - A,

v Pragi na Smihovu

(Praga-Smihov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju
sokolskih in šolskih televadnic
po najnovejših pripoznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo pripoču-
očih sprical domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmernne, plačuje
se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

C. „i. proračuni in načrti za popolne telo-
vadnice p. i. na zahtevo brezplačno in poštuno
prosto.

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikori, ampak zahtevajte povsod
najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste
cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava
družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Dobi
se
povsod

Kalodont

pripoznano
najbolje sred-
stvo za čišče-
nje zob.

V zalogi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček so izšle knjige:

„Materino delo za Boga in domovino“. Za Slovenke priredil Si-
mon Gregorčič ml. Cena s poštnino 70 kr.

„Zgodov. črtice iz pokneženo grofje goriške in gradiške“. Spisal
Simon Rutar. Cena s poštnino 55 kr.

„Dene slovenskih povesti“. Črtice iz ruskega, poljskega, slovaške-
ga in hrvaškega življenja. I. Cena s poštnino 55 kr.

Simon Gregorčičeva zbirka pesmi. Cena lični izdaji 30 kr.

Ant. Funtka izbrane pesmi. Cena lični izdaji 50 kr.

Paglaruzzi-Krilanove poezije (dve knjigi) in spisi v prozi.
Cena vsem snopičem s poštnino 1 gl. 60 kr.

Anton Klodičev „Materin blagoslov“. Cena s pošt. 18 kr.

„Epizoda iz kulturne zgodovine goriške“, ali košček zgodovine
goriškega e. kr. gimnazija. Spisal mons. Andr. Marušič. Cena s po-
štino 12 kr.

„Slovanska knjižnica“. Izhaja 15. dan v mesecu. Do konca leta 1898.
je izšlo 81 snopičev. Celoletna naročnina gl. 1-80.

„Knjižnica za mladino“. Izšlo je 24 snopičev. — Cena vsakemu sno-
piču je 25 kr. Kdor naroči vse snopiče, jih dobi po 20 kr. —

„Salonska knjižnica“, za odrasle, začela izhajati začetkom l. 1897.
I. zvezek „O te ženske!“ stane broširan gl. 1-10, vezan gl. 1-60.
V kratkem izide II. in III. knjiga zanimive vsebine.

„Gluhomemi“. Zgodovina in sedanja metoda njih vzgojevanja. 350
strani velike osmine. Spisal Anton Rudež. Znižana cena gl. 1-30.

„Bele noči“. Sentimentalen roman. Cena 25 kr.

„Ben-Hur“, roman iz časov Kristusovih. Angleški spisal L. Wallace,
poslovenil Podravski. Trdovezan gl. 1-65, mehkovezan gl. 1-30.

„Kako je ravnati z mlekom?“ Slovenskim živinorejcem posebno
udom mlekarstvih zadrug spisal Milan Ivančič v Tolminu, 1 iztis
15 kr., 16 iztisov gl. 1.

Trdo vezan
gl. 1-90.

Ручной

Mehko vezan
gl. 1-60.

Русско-Словинский Словарь

(Ročni rusko-slovenski slovar)

Kratka slovnica ruskega jezika

(Краткая Грамматика Русского Языка)

V kratkem izide „Slovensko-ruski slovar“ in „rusko-slovenska slovnica“